

[Mølgaard.]

ejes af et socialt selskab, og jeg har forelsket mig i det miljø og jeg derfor gerne vil købe min lejlighed for at forbedre lejligheden yderligere, så at det indre miljø i lejligheden bliver bedre, og min ejer, sin situation taget i betragtning, også gerne vil afhænde denne lejlighed til mig, ja, så må vi jo ikke lave denne handel. Der er ganske vist en vis frihed på det danske boligmarked, også en vis frihed til at erhverve sig ejerlejligheder, men det er rigtignok en frihed med visse restriktioner ligesom i Vestre Fængsel, hvor friheden kan måles op til at være 2 gange 3 meter lang og bred, i alt 6 m² udstrækning af frihed.

Retsforbundet vil videre i realisationen af frihed på det danske boligmarked.

Så vil jeg også gerne give udtryk for en afstandtagen over for de popøkonomiske modeller, der her er stillet op om, hvorfor ejerlejlighedsopsplittingsmuligheden i sin tid gav adgang til en spekulationsmulighed i stort omfang. Vi må jo dér gribe om ondets rod. Selvfølgelig var spekulationsmuligheden, selvfølgelig var spekulationsgevinsten i den enkelte lejlighed ikke blevet helt den samme for den, der afhændede lejligheden, hvis vi havde udbudt 3 gange så mange ejerlejligheder, hvis vi havde givet løbet 3 gange så frit. Men det er også helt sikkert, at den samlede portion af milliarder kroner, der var gået i forkerter lommer, var blevet nogle gange større, hvis vi havde givet yderligere slip. Det er spekulationsmulighederne som sådanne og ikke en spredning af spekulationsgevinsterne, der skal til. Den spredning skal i givet fald være så bred, at spekulationsgevinsterne går i alle det danske samfunds indbyggers lommer i ligeligt omfang.

Til slut til hr. Bendix, der beklager, at det konservative lille regnebræt ikke helt så let slår til i dag, som det gjorde tidligere, hvor man kunne tage et let slag på tasken og erkende, hvad der var flertal for her i folketinget: er det egentlig ikke en meget god ting, at verden er blevet lidt mere kompliceret også herinde i folketinget? Verden har alle dage været mere kompliceret, end folketinget troede. Man har opereret med nogle stærkt forenklede modeller og nogle alt for enkle regnebrætter tidligere, og det er vist ingen skade til, at regnebrætterne er blevet noget mere nuancerede nu om stunder. Jeg

tror, der derved tages mere hensyn til realiteterne, som de foreligger.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg bliver jo nødt til at udtale mig lidt tydeligere, når fru Kirsten Jacobsen misforstår mig.

Fru Kirsten Jacobsen fremsatte den tanke, at man kunne give statslån til udbetaling til folks overtagelse af ejerlejlighed i den almennyttige boligmasse, fremsat af et medlem af en folketingsgruppe for et parti, der har hærget dette land med urealistiske spareplaner, et parti, der i øjeblikket har vældig svært ved at overbevise finansudvalgets formand om, på hvilke konti i finansloven de i grunden vil spare de massevis af penge. Det er ud fra denne kendsgerning, jeg fik sagt, at det var behageligt at have ét standpunkt ad gangen bare nogle måneder ud i fremtiden: enten at spare eller i hvert fald ikke at fremsætte forslag, der strider mod den linje, som de andre troede var fremskridtspartiets linje.

Skal vi et øjeblik tænke os, at vi sælger en lejlighed i almennyttigt byggeri, og tager vi en af dem fra før 1959, hvor der er statslån i, meget korrekt, formodentlig op til en pris, der er meget lavere end i øjeblikket, og så indfrier vi statslånet, og så optager vi realkreditlån, hvad sker der så? Så sker der det, at hvis det tager et vældigt omfang, så fylder vi endnu flere obligationer ud på det marked, der er overfyldt i forvejen. Lad os så i næste øjeblik tage den anden gruppe, hvor der er ydet rentesikring og for en betydelig dels vedkommende sidst driftslån. Det er med tanke på denne gruppe, jeg fik sagt — og det står jeg ved — at det kan ikke være rimeligt at opdele en gruppe, hvortil der er ydet betydelige statslån, i ejerlejligheder, uden at der i hvert fald skulle tages betydelig højde for, at der var offentlige penge i.

Så til sidst kun denne ene sætning: jeg betragter mig vitterlig som skatteydernes repræsentant også i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til det sidste, boligministeren sagde, vil jeg gerne sige: jeg betragter mig sandelig også som repræsentant for skatteyderne.